

18.XI. 2024.	PONEDJELJAK <i>Posveta bazilike sv. Petra i Pavla</i>	+ Terezija, Josip i Đuro Cenkovičan U zahvalu i na nakanu	7 18,30
19.XI. 2024.	UTORAK <i>Janja Asiška</i>	+ ob. Balog i Blažević + Gabrijela, Marijan, Jakob i ob. Šitar, Hrenić i Kos	7 18:30
20.XI. 2024.	SRIJEDA <i>Feliks</i>	+ Agneza i Rok Mirić, Josip Žinić i za duše u čistilištu Za sreću i blagoslov djece i njihovih obitelji	7 18,30
21.XI. 2024.	ČETVRTAK <i>Gospa od zdravlja</i>	+ Ana i Ivan Novaković, Petar Barić, Ana i Đuro Okun Za obraćenje sina i oca	7 18,30
22.XI. 2024.	PETAK <i>Cecilija</i>	+ Ivan i Katica Talan Za žive i pok. pjevače i orguljaše naše župe	7 18:30
23.XI. 2024.	SUBOTA <i>Milivoj</i>	+ Dora Potroško, Marija i Izidor Šijak + Ivo i ob. Piljić	7 18:30
24.XI. 2024.	ISUS KRIST KRALJ SVEGA STOVRENJA	+ Milan Antunović ŽUPNA + Katica i Mirko Koluder + ob. Jarnjak	7 9,30 11,30 18,30

nedaleko od posebno časnog mjesta koje se naziva "kripta papa". Kasnije je njezin štovatelj papa Paskal I. dao prenijeti kosti svete Cecilije u kriptom bazilike u Trastevere, gdje se počinje posebno štovati, a s vremenom se takvo štovanje proširilo po cijeloj Crkvi. Od 15. st. počinje se častiti i kao zaštitnica glazbenika, pa je razumljivo što je tijekom narednih stoljeća bivala čest motiv u glazbenom, likovnom, književnom i općenito umjetničkom stvaralaštvu. Mnoga crkvena, a i svjetovna, pjevačka društva i mnogi zborovi nose ime po svetoj Ceciliji, a po njoj i cijeli jedan pokret iz druge polovice 19. st. nosi naziv. Tako je Cecilijanski pokret ostavio iznimnog traga u nastojanju oko pročišćavanja liturgijske glazbe, a kao posebno vidljiv doprinos valja spomenuti pokretanje časopisa Sveta Cecilija, čiji je prvi broj izišao još 1877. god. Iako je dva puta zamirao, 1969. god. ponovno je obnovljen i izlazi i danas u izdanju Glasa Koncila.

Snježana M. Gladić

**ŽUPNI URED SV.
ANTUNA PADOVANSKOG**
Franjevačka 1,
KOPRIVNICA
Tel. 048/642-160
e-mail: fra-kc@ofm.hr
www.ofm.hr/koprivnica

UREDOVANJE
Svaki radni dan od
8-9 i 17-18

KRŠTENJE
Prijava u uredovno vrijeme
Pouka petkom u 17,00

VJENČANJE
Obvezatan je tečaj pripreve
za brak. Prijava u župnom
uredu mjesec dana prije
vjenčanja.

BOLESNICI
Bolesnicima na vrijeme
omogućite posjet
svećenika. Bolesnike
redovito pohađamo o
Božiću i Uskrsu.

SPROVOD
Nakon dogovora s
Komunalcem vrijeme
sprovođa prijavite u
župnom uredu.

KLANJANJE
Svake srijede poslije
večernje svete mise u našoj
crkvi je pobožnost euharis-
tijskog klanjanja.

Izdaje i odgovara:
Župni ured Sv. Antuna
Padovanskog

ŽUPNI LISTIĆ
ŽUPE SV. ANTUNA PADOVANSKOG KOPRIVNICA
Broj 47 Godina XVII 17. studenog 2024.g

33. nedjelja kroz godinu - godina B

VJEČNOST JE VEĆ ZAPOČELA

Evangelje: Mk 13,24-32

U ono vrijeme: Reče Isus svojim učenicima:

»U one dane, nakon velike nevolje, sunce će pomrčati i mjesec neće više svijetljeti, a zvijezde će s neba padati i sile će se nebeske poljuljati.

Tada će ugledati Sina Čovječjega gdje dolazi na oblacima s velikom moći i slavom. I razaslat će anđele i sabrati svoje izabranike s četiri vjetra, s kraja zemlje do na kraj neba.

A od smokve se naučite prisposodbi! Kad joj grana već omekša i lišće potjera, znate: ljeto je blizu. Tako i vi kad vidite da se to zbiva, znajte: blizu je, na vratima! Zaista, kažem vam, ne, neće uminuti naraštaj ovaj dok se sve to ne zbude. Nebo će i zemlja uminuti, ali riječi moje ne, neće uminuti. A o onom danu i času nitko ne zna, pa ni anđeli na nebu, ni Sin, nego samo Otac.«

Ostala čitanja: Dan 12,1-3; Heb 10,11-14. 18;

U prvom čitanju trideset treće nedjelje kroz godinu prorok Danijel snažnom slikom nam predočuje tijek ljudskog života: od praha do zvijezda. Svaki ljudski život mnogo obećava, ali konačno, ovdje na zemlji malo daje, stoga samo život usmjeren prema nebu sposoban nas je očuvati da se prekomjerno ne vežemo na ovozemaljski život.

Drugo čitanje je uzeto iz Poslanice Hebrejima u kojemu pisac veliča Isusovu žrtvu pomirbenu. Jedna od tema koja se ponavlja u Poslanici Hebrejima, jest tijesna veza između Isusove žrtve i opraštanja grijeha.

Nedjeljno evanđelje spada u ona čitanja evanđelja, o kojima mislimo da ih je dostatno čuti jednom na godinu i potom ih što prije zaboraviti. Naime u evanđelju je riječ o svršetku svijeta. Ovu temu najradije izbjegavamo ili pokušavamo otupiti značenje izrečenoga. Promislimo ipak poruku ovih evanđeoskih slika.

U evanđeoskom odsjeku možemo uočiti da Isus ne govori o tome da će Sin Čovječji jednog dana doći, već kako će doći. Stići će iznenada, neočekivano kao lopov, njegov dolazak bit će zastrašujući, kao što su užasne prirodne katastrofe. Isusove prisposode čovjeka stavljaju u stanje eshatološkog iščekivanja jer znamo da ovdje sebi ne možemo osigurati vječnu sreću. Imamo malo koristi od diskusije o tome kada će Isus ponovno doći: uskoro ili kroz tisućljeća. Ne bi nam koristilo ni to da znamo

hoćemo umrijeti mladi ili u starijoj dobi. Odluku glede Isusovog drugog dolaska moramo donijeti sada i to na osnovu uvjerenja da će jednom Isus sasvim sigurno doći. Druga osnova naše odluke je ona evanđeoska poruka prema kojoj će jednom svemu doći kraj: nebo i zemlja nestat će, ostat će samo riječ Božja, odnosno Božja ljubav prema nama. Isus nije imao namjeru priopćiti kada će biti kraj svijeta, već što će biti kraj.

Što će biti sa mnogom kada Gospodin dođe, to se odlučuje ovdje i sada. Odgovor ovisi o našoj spremnosti hoćemo li ga čekati bdijući, bez obzira kada će stići. U biblijskom smislu bdijenje ne znači da ne spavamo, već da aktivno čekamo. Bdjeti znači da i mi idemo ususret Isusu. Božje obećanje da će otkupiti čovjeka tijesno je u svezi s čovjekovim radosnim hitanjem prema otkupljenju.

Teolozi su mnogo raspravljali o značenju Isusove tvrdnje da dan kada će nastati kraj svijeta ne zna ni Sin, već samo Otac. Ova rečenica, međutim, priopćava jednu važnu istinu: spasenje ne nastupa u vremenu već u izvanvremenskoj vječnosti. Stoga, nema smisla brojati dane i sate, već pokušati ovdje živjeti u vječnoj sadašnjosti. Drugo ime svetosti života jest: živjeti u Božjoj prisutnosti.

Život svakog čovjeka omeđen je između dva datuma: datum rođenja i smrti su početak i krajnja točka. To će stajati na našem grobu, tako će pisati u enciklopedijama o imenima velikih ljudi. Potom će se tijekom vremena polako zaboraviti najprije naše ime, zatim će na grobu izblijediti datumi našeg rođenja i smrti. Kod Boga međutim stvari ne stoje tako. U njegovoj promisli mi smo vječno postojali i on očekuje naš povratak u svoju vječnu ljubav. Onaj koji je sposoban već sada u ovom životu će prigrliti tu ljubav, toga neće iznenaditi ni padanje zvijezda, jer znade, da nam ni vlas sa glave ne može pasti bez Božjeg znanja. U životu takva čovjeka, vječnost je već započela.

OD NEDJELJE DO NEDJELJE

PROSLAVA SV. CECILIJE

U petak, 22. studenog na blagdan sv. Cecilije, zaštitnice crkvenih pjevača večernjom misom proslavit ćemo njezin blagdan. To je prilika da zahvalimo svim pjevačima koji svojim glasom slave Boga i svim prisutnima čine bogoslužje ljepšim. Kod te mise okupit će se pjevači koji svojim pjevanjem slave Boga u našoj crkvi.

SVETA POTVRDA I PRVA SVETA PRIČEST U ŽUPI

U subotu, 17. svibnja 2025. u 10 sati proslavit ćemo svetu Potvrdu, a dan kasnije u nedjelju, 18. svibnja u 9.30 prvu svetu pričest.

RADOVI U ŽUPI

Ove jeseni napravljeno je nekoliko većih zahvata u crkvi i samostanskom dvorištu.

1. Dovršen je donji dio zvonika – radove je financiralo Ministarstvo kulture RH
2. U crkvi su zamijenjeni radijatori tako da sad se osjeća toplina u crkvi
3. U samostanskom dvorištu zamijenjena je živica koja je trajala više od 10 godina, ali je napadnuta nametnikom propala. Posađena je nova i ujedno postavljeno napajanje vodom da u ljetnim mjesecima ima dovoljno vlage. Ovaj projekt financirao je grad Koprivnica pa ovim putem još jednom zahvaljujemo na materijalnoj pomoći. Ujedno molimo roditelje da pripaze da djeca koja su navikla skakati preko te živice to ne čine jer su biljke tek posađene i lako ih je uništiti.

Sveta Cecilija

Sveta Cecilija je mučenica s početka 3. st. koja se slavi kao zaštitnica pjevača, glazbenika i glazbe, napose crkvene glazbe, a spomendan joj je 22. studenoga. Iako nema puno pouzdanih podataka, prema predaji, rođena je početkom 3. st. u Rimu, u poganskoj patricijskoj vrlo imućnoj obitelji. Kada je upoznala kršćanstvo, postala je gorljiva vjernica, pa je tako svakodnevno tajno odlazila na bogoslužja u katakombe pokraj Apijeve ceste, gdje je papa Urban II., dijeleći sudbinu progonjenih kršćana, slavio svete mise. Predaja ju također spominje kao vrlo osjetljivu za tuđe patnje, pa je tako zapisano da je rado pomagala sirotinji, koju je putem sretala. Iako je u sebi osjećala poziv djevičanstva, udali su ju protiv volje za poganina Valerijana, a ona mu je na dan vjenčanja izrazila svoju želju da živi u djevičanstvu, te ga je zamolila da joj to i dozvoli. Valerijan je to poštovao i zadivljen čvrstoćom i pobožnošću svoje žene i sam se obratio na kršćanstvo, a isto je učinio i njegov brat Tiburcije. Obojica su poslije, zajedno sa svetom Cecilijom, posvjedočila svoju vjeru mučeničkom smrću za Krista. Kako se nije htjela odreći svoje vjere, sveta Cecilija je bila osuđena na odrubljivanje glave, ali ju krvnik nije uspio usmrtiti ni nakon trećeg zamaha, a zakon nije dozvoljavao više od tri pokušaja. Umrla je od posljedica ranjavanja nakon tri dana, a kroz to je vrijeme podijelila svoju preostalu imovinu siromasima i pobožno se pripremala na susret s Gospodinom, svjedočeći o Božjoj ljubavi riječima, a kada više nije mogla ni tako, onda je to činila znakovima. Zato ju slikari i kipari često prikazuju kako na jednoj ruci ima ispružen jedan, a na drugoj tri prsta, svjedočeći tako vjeru u Kristovo božanstvo i vjeru u Presveto Trojstvo. Ta je njezina vjera i predanost Bogu na samrti oduševila mnoge, tako da je tada, prema zapisima, oko 400 ljudi postalo kršćanima. U tom se smislu i u njezinu slučaju pokazala veličina misli kršćanskog velikana Tertulijana, koji je rekao da je krv mučenika sjeme novih kršćana. Pogubljena je oko 230. god. i pokopana u Kalistovim katakombama,